

Γ. Λαγκαναζής
257
θεωρίας

‘Η σημερινή Πέτρα, μίαν ώραν περίπου ΝΔ., ηκμαζέ πως. Είχε μέ-
χρις 700 οικιῶν, παφά τὴν φρικτὴν τυφαννίαν. ‘Η δὲ δεκάτη ἀνήρχετο εἰς
8000 κοιλά. Κατόπιν ἔξετοπίσθη εἰς Γένναν καὶ Βουνάρο χισάρ καὶ Μα-
κεδονίαν. Τόσον ἡ Πέτρα ὅσον καὶ ὁ Σκόπελος κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν
Τούρκων. Οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἐμεινεν ἄδαφος μέχρι καὶ αἰμορραγίας
πρὸς ἐκβίασιν χρημάτων καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἔτι τῶν δργάνων τῆς ἀστυνομίας.
Καὶ ὁ Σκόπελος ἔδιδε 12000 κοιλὰ δι’ ὃ καὶ ἡ δεκάτη ἔξεμισθοῦτο πλέον
τῶν 5000 λιθῶν εἰς ἐποχὴν καθ’ ἥν ὁ σῖτος ἐτιμάτο 30 παράδεις τὴν ὁκάν.

ΣΚΟΠΕΛΟΣ

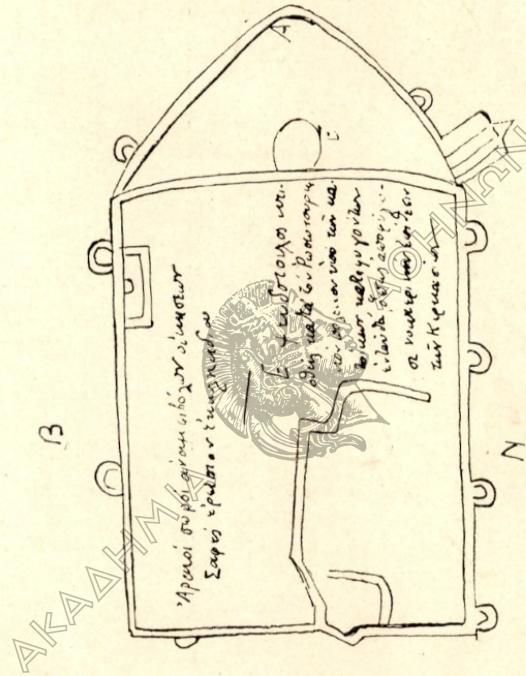
4 ώρας ΒΔ. 40) Ἐκκλ. ἐπὶ βραχολόφου φερωνύμου ὅντως (διότι ὑψηλὴ
σκοπιὰ καθορᾷ μεγίστας ἐκτάσεις μέχρις Ἀδ]πόλεως λέγουν) ἐπιμήκους
καὶ πρὸς Δ. στενεύει ἡ ράχις (ἔως 400 μ. μέσον πλάτος ἥττον πολὺ τῶν
100). Τὸ τεῖχος παρεμφερὲς πρὸς τὸ τοῦ Λιδυμοτείχου ἔχει καὶ στενώτε-
ρον ἐπὶ τῆς Δ. κορυφῆς ὑπὲρ τὴν συγκεχωσμένην δλως νῦν Ν. Δ., πύλην,
περίβολον εἶδος μικροσκοπιᾶς ἀκροπόλεως, ἀλλ’ ἵσως μᾶλλον κατασκευὴν
δίπυλον, ἀν καὶ συμπεπτωκὸς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τεῖχος δὲν δεικνύει
πλέον τὴν δευτέραν.

Τὸ ἐσωτερικὸν μέγα τεῖχος σώζει ἴχνη μὲν δεκάδος τοῦλάχιστον
στρογγύλων πύργων (τῶν πλείστων πληγῶν φαίνεται μέχρι τῆς κορυφῆς
εἰς δύο μόνους διακρίνεται ἔγκοιλον ἀνώγειον). Ἐνα δὲ τὸν μέγιστον δυ-
τικώτατα ἱκανῶς σχεδὸν ἀκέραιον ὅψ. 9 ἔσω μ. διαμέτρο. 8 που, μὲ δύο
παχείας (ἀνὰ 3 μ.) ἀσβεστοκεραμίνας ζώνας (ἀνὰ 5 κεράμους) παχείας
(ώς καὶ ὁ πεντάγωνος βορειώτατος πύργος) ἔως 0,50 τὸ πάχος ἀποτελοῦν
ἴδια αἱ στρώσεις τῆς ἀσβέστου φθάνουσαι ὡς 0,20. Ἄλλὰ δὲν ἔχουσι
πάντες κεραμίνας ζώνας π. χ. ἀντίθεσιν ποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν περί-
βολον ἔκεινον, δεξιόθεν τῆς Δ. πύλης εἰρημένον ὁ προσεχῆς ἀπὸ Β. ἔτι
μείζων τετράγωνος τῆς ἀκροπόλεως—πλευρᾶς οὗτος καὶ ὅψ. 10 μ. ἀλλὰ
μίαν μόνην ὑπέρτατα ἔχων κεραμίνην ζώνην καὶ ὑπ’ αὐτὴν φέρων κατὰ
τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ὕψους κεραμοσύνθετον σταυρὸν καὶ πιθανὸν μονόγραμμα (ἴσε
ἀνωτέρω).

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ διάβρωσις τοῦ χρόνου (ώς φαίνεται μεταξὺ τῶν λίθων
κατὰ τὸν βιθμὸν τῶν κουφαλῶν των) προχωρημένη μὲν πολὺ εἰς τοῦτον,
ἔλαχιστα δὲ εἰς τὸν στρογγύλον καὶ εἰς τὸν ἀπὸ Β. ἀσφαλῶς ὑστερογενῆ,
διότι ὑπενδύει προϋπάρχον ἀκεραμόζωνον ὠσπερ τεῖχος, πενταγωνοει-δοῦς, δοστις ἐπίσης ἔχει μίαν ἀσβεστοκεραμίνην ζώνην, συνάζω ἀσφαλῶς,
ὅτι ἐδῶ ἡ ἔχουσα ταύτας τειχοδομικὰ νεωτέρα (καὶ ἵσως πολύ, διότι
ἀδιάβρωτα ὅλως μέρη τινὰ ὥσει προσφάτως ἐκτισμένα). Διὸ καὶ πιθανὸν
φαίνεται, ὅτι πυρὶ τοῦ ὅλου ἦτο ἐπὶ τῆς ΒΔ. ἀκροτάτης ἄκρας ὁ μέγας

τετράγωνος κορυφαῖος πύργος καὶ τὸ πέριξ νῦν ἀκροπολοειδὲς τεῖχος, τὸ δὲ στρογγυλόπυργον, ὅπερ παντοῦ σχεδὸν περιβάλλεται ἀπὸ ζώνας, προηλθεν ἐκ νεωτέρας ἐπισκευῆς ἐπενδυσάσης βλέπω καὶ τὸν ΒΔ.

Πάχος τοίχων τοῦ μὲν κορυφαίου τετραγώνου τὸ ἄνω 1,50 μ. που ἀλλὰ σαφῶς παχύτερον τοῦ κάτω 1,2 μ. που (καὶ τὸ τεῖχος ὅλης τῆς ἀκρο-

πόλεως) ἐφ' οὐ δηλ. ἐπάτουν, τῆς προεξοχῆς αἱ δοκοὶ φαίνονται τοῦ ἄνω σαφῶς πατώματος, ἢν δὲν είναι ἀπλῆ βάσις.

Τοῦ δὲ ἔξωτερικοῦ τείχους καὶ τῶν πύργων του καὶ τοῦ νοτίως κειμένου ἔτι διλιγώτερον τῶν 10,5 τὰ πολλά, ἀλλὰ περὶ τὸ μέσον τῆς Β. πλευρᾶς, τὰ βατώτερα δηλ. τοῦ λόφου παχύνονται· (καὶ ἔχονται μεγαλιθικώτερα θεμέλια) μέχρι 5 μ.

Φρέαρ. Μετὰ τὴν Δ. πύλην ἐν αὐλῇ ἀμέσῳ, πιθανὸν καὶ πάρα μέσον που τοῦ βορείου περιβόλου εἰς τὸ βορείως ἐντὸς τεῖχος ταπεινότερον ἐπίπεδον δίνγρον τὸ ἔδαφος (σχοῖνοι) ὁσαντώς καὶ ἔξω τούτου. "Ἐνθα δὲ αὐτὸν καὶ ἡ δίδυμος δεξιαμενὴ παρ' ἡς ΝΔ. ἀκρον φρεατοειδὲς

(ἀλλ' ἔλλειπτική) κατασκεύασμα εἰς ἀσφαλῆ ἀνέλκυσιν ἄνωθεν ὕδατος ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τείχει. Ἡ μέσῳ νοτίᾳ πλευρὰ ἔξωθεν δίδυμος δεξαμενὴ καμαρωτὴ ἀμφοτέρωθεν, πλάτους καθαροῦ ἑκάτερον 4 καὶ 5 μ. μῆκος ἀνὰ 2,5 μ. που. Ἐντὸς τοῦ διπλόπαχου νοτίου των συνδέοντος τείχους διάδρομος συγκοινωνίας στενώτατος (1 μέτρο.) ὠσαύτως καμαρωτή. Παρεξήρχετο ἐκ τοῦ περιβόλου σκέλος προστατευτικὸν ἔκατέρωθεν, ἵσως, ἀλλὰ μᾶλλον πυραμοειδεῖς προεξοχαὶ γωνιώδεις βράχου.

Καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Σκοπέλοιν ἐνεθυμεῖτο ὁ ἐν Σαραντα-Ἐκκλησίαις καφεπώλης καὶ ἐπὶ 10 ἔτη διδάσκαλος Σκοπεληνὸς Ἀνδρονίκου. Ὁπωσδήποτε τὰ ἀσφαλῆ Ρωμ. νομίσματα καὶ εἰδώλιον χαλκοῦν (0,6 ψ.) καθημένου χλαμυδοφόρου ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὥμου Ἐρμοῦ (;) μὲ φοῦλκι ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐνῷ ἡ ἀριστερὰ ἀκομβρᾶ ἐπὶ ἀγκῶνος.

Τοποθεσίαι Παναγιῶτες, Πλάκες. Ἐν τῇ **Πέτρᾳ**, Κότωνας, Καρταλὲς κλπ.

Παραδόσεις φαίνονται ἵμαναι παρὰ τῷ λαῷ. Πλὴν τῆς συνήθους ὅτι συνεκοινώνει πρὸς τὴν Ἀδρ]πολιν (ὅρατην ἐν αἰθρίᾳ ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ πύργου) λέγεται ὅτι: κάθε 9 γυναικῶν τὰ παιδὶ ἐφύλαττε μία γραῖα, ἐνῷ αἱ μητέρες των ἐδούλευαν εἰς τὴν τοιχοποιίαν καὶ ὅτι ἐκυριεύθη διὰ προδοσίας, διπλῆς λαμπάδος ἀναφυθείσης ὑπὸ γυναικός, ὑποδειξάσης τοῦτο εἰς τοὺς ἐκ Πέτρας ($1 \frac{1}{2}$ ὥρ.) βάλλοντας Τούρκους νὰ βάλλουν εἰς τὸ μέσον κλπ. Οὕτως ἔξηγοῦσι τὴν ὅπην τῆς δεξαμενῆς κατὰ τὸ Ν. τείχος ὡς οῆγμα πυροβόλου. Διὸ ἐκχυθέντος τοῦ ὕδατος, παρεδόθη ἡ πόλις, ἥτο δὲ τὸ πάλαι καὶ ἐπισκοπή.